

55. Історія палацу

Палац у Шарівці не надто відомий широкому загалу мандрівників, його переважно знають шанувальники історії й старовини. А колись він вважався справжньою окрасою Слобожанщини. Цікава історія палацу. Майже двісті років тому власником Шарівки став поміщик Петро Ольховський. Саме він збудував тут палац у неоготичному стилі. Щоправда, згодом Ольховський програв садибу в карти німцям, які потім створили довкола вишуканої споруди парк, прикрасивши його екзотичними рослинами.

Наприкінці ХІХ століття маєток перейшов у власність Леопольдові Кенігу, завдяки якому за палацом закріпилося ще одне ім'я — Цукровий замок. Як свідчить легенда, цукровий магнат закохався в місцеву панянку, але вона не відповідала йому взаємністю й одружилася з Кенігом під тиском батьків. Аби розтопити серце норовливої дружини, Кеніг звелів побудувати величезні теплиці й щоранку приносив коханій свіжі букети. А якось улітку їй захотілося покататися на санчатах — і за одну ніч було насипано гірку з цукру, щоб пані мала можливість розважатися на ній разом з місцевими дітлахами.

Історики стверджують, що це лише гарна легенда. Хай там як, а Шарівський палац і сьогодні вражає мандрівників своєю красою.

167 слів

За О. Кльосовою

56. Рожеве озеро

На західному березі Азовського моря розкинулася ціла система мілководних солоних заток — Сиваш. У цьому місці загубилася унікальна рожева водойма — Лемурійське озеро.

За переказами місцевих, утворилося воно недавно. Саме тут п'ятдесят років тому зазнав аварії радянський винищувач. Від

удару літака об землю утворилася воронка, з якої пробилися солоні підземні джерела, що наповнили ціле озеро. Утворена водойма за своїми цілющими властивостями не поступається знаменитому Мертвому морю. Кажуть, наше озеро значно солоніше за ізраїльське: концентрація солі в ньому сягає тридцяти п'яти відсотків, а в Мертвому — лише тридцяти. Вода настільки солоня, що в ній неможливо потонути. А ще завдяки багатому хімічному складу вода озера зцілює від багатьох хвороб.

Неповторний колір водойма має завдяки мікрододоростям, які під дією сонця виробляють бета-каротин, забарвлюючи озеро в колір ранкової зорі. Що спекотніше літо, то більше воді випаровується й насиченішої барви набуває роп'я. А відступаючи, вода залишає на березі тонни білого соляного піску. Місцями кристали збиваються, утворюючи справжні сталактити. Білосніжний берег і рожеве озеро справляють незабутнє враження.

158 слів

О. Дужак

57. Меджибіж

Величну муровану фортецю, що віддзеркалюється в тихих водах Південного Бугу, варто побачити хоча б раз у житті. Уся історія Поділля сконцентрована в маленькому селищі — колись славному містечку Меджибожі, що на Хмельниччині.

Своїми пам'ятками воно може вразити навіть найвибагливіших туристів: замок, що вважається однією з найцінніших оборонних споруд України, руїни пізньоготичного костелу, кілька меморіальних колон, оборонна каплиця-ротонда ХVІІ століття. Колись у цьому місті проповідував засновник хасидського руху Бешт, закохувався Тадеуш Костюшко, бували російські імператори й гостювали угорські князі. Тут щороку, наприкінці літа, сходяться у двобоях сучасні лицарі з усієї України. Меджибіж — віха в історії не тільки українського народу, а й польського, єврейського і навіть угорського. Нині в приміщеннях замку працює музей з експозицією, присвяченою історії місцевої фортеці.

Меджибіж здавна відомий як місто, що мало торговельні зв'язки з іншими поселеннями Волині та Київщини. Перша письмова згадка про нього закарбована на сторінках Іпатіївського літопису — пам'ятки давньоруської літератури й історії, датованої серединою XII століття.

150 слів

О. Дяченко

Черкаська область

58. Буцький каньйон

Якщо ви мрієте побачити каньйон, то не обов'язково їхати за кордон, адже Україна дуже багата на природні дива. Зробіть собі подарунок, улаштувавши тур вихідного дня в Буки, що на Черкащині.

Тисячі років води річки Гірського Тікича точили граніт, доки не утворили мальовничий Буцький каньйон з крутими схилами. Цікаво, що навколо — рівнинна місцевість, а посеред неї — урвище грандіозних скель, які заввишки двадцять п'ять метрів. На початку каньйону стоїть старий млин XIX століття, а далі — водоспад Вир, що обов'язково вас зачарує. Тут свіже повітря, мальовнича природа й цікаві геологічні утворення.

Ще декілька років тому ніхто не знав про Буки, проте сьогодні на крутих схилах каньйону можна зустріти туристів із фотоапаратами. Якщо ж ви бажаєте насолоджуватися красою каньйону кілька днів, то можете зупинитися тут у наметах, адже природа наче подумала про туристів. Майже біля самої річки в кінці каньйону ви знайдете галявину — ідеальне місце для наметового містечка. У Гірському Тікичі, звичайно ж, можна купатися.

Буки — чудове місце для сімейного відпочинку на свіжому повітрі.

160 слів

За К. Гіржевою

Чернігівська область

59. Міжріччинський ландшафтний парк

За сто кілометрів від Києва між Дніпром і Десною розкинувся Міжріччинський ландшафтний парк — один з найбільших в Україні. Важко повірити, але колись на цих землях вирувало життя. Та через будівництво військових об'єктів, а потім — водосховища люди покинули цей край.

Сьогодні Міжріччинський парк — це величезна територія соснових лісів, піщаних дюн, унікальних непрохідних боліт, заплавних лук, вікових дубів, вересових пустищ, ковилового степу, заростів олеяного й ісландського лишайників. Тут ростуть різні рослини: сон, півники болотяні та червонокнижні, півники сибірські, ряст. А ще — орхідеї, журавлина, брусниця, калган і чебрець. Фауна парку: козулі, кабани, лосі, вовки, лисиці, білі, рисі, зайці, бобрі, куниці — вражає своїм багатством. Також тут можна поспостерігати за сірими журавлями, тетеруками й орланами. Щоправда, не всіх мешканців легко побачити, бо зазвичай тварини ховаються від людей.

На території парку облаштовано чотири марковані екостежки, якими можна мандрувати самостійно, адже до всіх маршрутів доступ вільний. Окрім того, на території парку проходять тематичні екскурсії, спортивні змагання, водні походи, волонтерські заходи, а також організуються тренінги, що навчають основ виживання в дикій природі.

164 слова

Із сайту «Мандруй Україною»

Чернівецька область

60. Хотинська фортеця

Це місце було настільки бажаним, що претендентів на володіння Хотинською фортецею ніколи не бракувало. Той, хто володів містом, контролював також єдину дорогу, що виходила з віковичних лісів берегом струмка до переправи на Дністрі, саме біля півніжжя скелі, на якій височіла твердиня, змінюючи з часом свою архітектуру та конструкцію.

45

Найдавніша фортеця, відома сучасним науковцям, побудована в VII–VIII століттях, її незначні рештки виявлено під час розкопок. На жаль, визначити час будівництва дерев'яної фортеці, а отже, і міста Хотина не вдалося, бо будівництво кам'яного замку зруйнувало найдавніші культурні нашарування.

Суворий та грізний вигляд мають оборонні стіни фортеці. Зовні їх прикрашають викладені з червоної цегли чотири смуги, кожна з яких складається з кількох квадратів, уписаних один в один. Найбільша башта прямокутна, у ній — три яруси бійниць для важкої артилерії. Над фортечними стінами височать ще чотири башти.

Нині на території Хотинської фортеці створено Державний історико-архітектурний заповідник, проведено численні реконструкції битв, тут організують фестивалі та знімають історичні фільми. Згадаймо хоча б такі відомі кінострічки, як «Захар Беркут», «Д'Артаньян і три мушкетери», «Тарас Бульба» і ще понад сорок фільмів.

173 слова

За Б. Савчуком

ВСЕУКРАЇНСЬКІ РАДІОДИКТАНТИ

61. Молодий Франко

Змалку Іван був допитливим хлопчиком, мав добру пам'ять. За два роки початкової школи він навчився читати й писати українською мовою. Коли Франкові минуло вісім років, батьки віддали його до школи в Дрогобич. За підсумками навчального року він виявився найкращим учнем. З його успіхів особливо тішився батько. «Я не бачив його, а тільки коли мене викликали першого, щоб одержати нагороду, то я почув, що він голосно заплакав», — згадував Іван. А через два місяці батька не стало.

Хлопець продовжив навчання в гімназії Дрогобича. У цей час він втратив і матір. Хоча й важко жилося сироті, проте в гімназії Іван виявляв феноменальні здібності: міг майже дослівно повторити подану вчителем на уроках інформацію, досконало

оволодів німецькою та польською мовами. Франко захоплювався збиранням книжок, за обсягом його бібліотека нараховувала їх майже п'ятсот.

У дев'ятнадцятирічному віці Іван Франко вступив на філософський факультет Львівського університету. Як талановитого й успішного студента, його звільнили від плати за навчання, призначили заохочувальну стипендію.

Юнак навчався також у Чернівецькому й Віденському університетах, в останньому, захистивши дисертацію, здобув ступінь доктора філософії.

168 слів

З підручника

62. Радіодиктанту національної єдності — п'ятнадцять років

Коли й де виник диктант як спосіб перевірки грамотності, навряд чи скажеш напевне, але відомо, що саме слово «диктант» походить з латини. Це слово-чужинець має чимало родичів в українській мові: диктувати й диктор, диктаг і навіть диктатор.

Наш диктант, однак, нічого спільного, крім етимології, не має ні з диктатом, ні з диктаторами: ця акція, що відбувається в День української писемності та мови вже вп'ятнадцяте, добровільна.

До речі, теле- й радіодиктанти пишуть французи, і поляки, і китайці... Та український диктант особливий, по-святковому врочистий.

Щороку дев'ятого листопада, уважно прислухаючись до голосу Українського радіо, пишуть диктант люди різного соціального статусу й віку. А потім, окрім самих робіт, надсилають іще й листи. «Мені хотілося написати диктант, але цього дня мусив пасти череду, — розповідає тринадцятилітній Андрій Власенко з Черкащини й додає: — Що ж, я причепив приймач за гілку й писав на пасовищі, а потім, повернувшись додому, перепіс написане з чернетки в чистовик».

І хоча раніше текст писали пером, останнє півстоліття — кульковою ручкою, а згодом, кажуть, можна буде набирати його на комп'ютері, диктант усе одно єднати нас!

171 слово

О. Травневий

63. Історія пісні «Червона рута»

За переказами, що досі існують у Карпатах, рута — жовта квітка, яка в ніч на Івана Купала лише на декілька хвилин стає червоною. Дівчина, що її знайде й зірве, буде щаслива в коханні.

Пісню «Червона рута» у 1968 році написав дев'ятнадцятирічний студент Чернівецького медичного інституту Володимир Івасюк. Як же народився задум її написати?

У великій батьковій бібліотеці юний Володя, тоді ще старшокласник, натрапив на видану 1906 року збірку коломийок, упорядковану Володимиром Гнатюком. В одній із них він прочитав про чарівне зілля — червону руту.

Для юного музиканта цей образ став зворушливою знахідкою, справжнім одкровенням. У пошуках історії про цю квітку він багато мандрував селами, особливо гірськими, шукаючи ключ до розкриття таємниці, і згодом знайшов новий варіант коломийки про червону руту, а ще записав легенду про загадкове чар-зілля.

На обласному телебаченні Івасюк мав добрих друзів, яким повідомив про дві нові пісні. Їхня прем'єра відбулася в програмі «Камертон доброго настрою». І ось настало свято Володиної музики та поезії — торжество його творчої роботи. «Червона рута» визнана піснею року в Радянському Союзі на конкурсі «Пісня-71».

169 слів

За В. Бровком

64. Юрій Кульчицький

Мало хто в Україні знає про Юрія Кульчицького, хоча цей українець відкрив Європі запашний східний напій — каву.

Родом він з української шляхетської родини Кульчицьких-Шелестовичів із Самбірщини. Замолоду пішов на Січ. Під час одного з походів Юрій Кульчицький потрапив у полон, де досконало вивчив турецьку мову та звичаї. Саме там він відкрив для себе неповторний смак та аромат кави. Пізніше Кульчицький служив в австрійській дипломатичній місії. Він відіграв важливу роль у легендарній Віденській битві, яка, до речі, зупинила турецький наступ на Європу.

Крім будинку й медалі, рятівник отримав від міської влади Відня триста мішків кави. Зерна кави залишили в обозі турки, щоправда, австрійці вважали їх кормом для верблюдів. Однак тварини каву їсти не захотіли.

Підприємливий українець не розгубився й відкрив кав'ярню. Віденцям кави припала до смаку. Кульчицький, одягнувши турецьке вбрання, частував своїх гостей, пом'якшуючи смак кави медом, цукром, а згодом — молоком і вершками.

Нині одна з віденських вулиць названа на честь героя-кавовара, на ній же українцеві встановлено погруддя.

158 слів

О. Травневий

65. Піонер на ниві електроніки

Утілення ідеї дальнобачення — спільне колективне дітище багатьох учених і радіоентузіастів різних країн. Та вперше у світі створити повністю електронну систему передавання на відстань рухомого зображення й, крім того, навіть здійснити його практичну трансляцію пощастило лише Борисові Грабовському — сину поета Павла Грабовського.

1924 року він винайшов пристрій, що став основою передавальної телевізійної трубки. Учений змусив промінь рухатися поверхнею надчутливої металевої пластинки, на яку проєктувалося зображення. Незабаром наш земляк та його друзі отримали вітчизняний, а потім — міжнародний патент на винахід.

Минув час, і шістдесятирічний учений, на превеликий подив, прочитав у книжці Уїлсона, яка, можливо, потрапила йому до рук випадково, про те, що винахід, зроблений ним раніше, немовбито здійснили американці. Обурений несправедливістю, він розпочинає боротьбу, захищаючи не лише особисту славу, а й пріоритет вітчизняної науки та техніки.

Крапку в суперечках про авторство винаходу телебачення поставила ЮНЕСКО — Організація Об'єднаних Націй із питань освіти, науки і культури: вона юридично визнала першість за Борисом Грабовським. Як бачимо, сина видатного українського поета-революціонера по праву вважають одним з піонерів у галузі електроніки.

164 слова

О. Травневий

66. Українському радіо — дев'яносто років

Історія Українського радіо — це дивовижна епоха: сотні журналістів-корифеїв, тисячі радіопрограм, мільйони листів і телеграм від слухачів і незліченна кількість сказаних і почутих слів.

А знаєте, з якого слова й коли все почалося? Увечері шістнадцятого листопада 1924 року з гучномовців, установлених у центрі Харкова, пролунало: «Алло! Говорить Харків! Працює перша в Україні радіотелефонна станція!» Харків'яни, затамувавши подих, слухали, як звучить по радіо концерт.

У літопис Українського радіо вписано чимало незабутніх сторінок. Позивні «Реве та стогне Дніпр широкий» не зникали з ефіру в роки Другої світової війни. Українські письменники, а саме: Володимир Сосюра, Павло Тичина, Максим Рильський — з фронту передавали аудіозвернення, які підтримували бойовий дух народу. А по війні чимало українських родин, розпорошених по всіх усюдах, воз'єднувалися завдяки радіо.

Понад вісімдесят годин щодоби — такі обсяги мовлення Національної радіокомпанії України сьогодні, у дні її дев'яносторіччя. І зараз, у ці хвилини, коли ви разом з багатомільйонною українською родиною синхронно, слово за словом пишете радіодиктант, пам'ятайте: це відбувається завдяки нашим спільним зусиллям.

157 слів

А. Акуленко

67. Марко Вовчок

Маючи намір вивчити українську мову, російський класик Іван Тургенєв звернувся до Тараса Шевченка, щоб той порекомендував, прозу якого українського письменника варто читати як зразок літературної мови. Поет відповів: «Читайте Марка Вовчка, бо він один знає нашу мову». Цей факт дуже красномовний.

Шістнадцятирічна дівчина Марія Вілінська, красуня, розумниця, дочка російського дворянина, жила в Орлі в рідній тітці. Батька давно не було серед живих, а тітка турбувалася про Марію краще, ніж рідна мати.

Якби дівчині хтось сказав, що через сім років вона стане знаменитою українською письменницею та ще й підписуватиме свої твори псевдонімом Марко Вовчок, вона, мабуть, тільки б розсміялася. Адже для цього треба хоча б знати українську мову!

У 1851 році Марія вийшла заміж за українського етнографа Опанаса Марковича та поїхала в Україну. Вона досконало вивчила українську мову, а вже через шість років створила «Народні оповідання», що принесли їй славу в Росії та Європі. Її твори перекладають чеською, польською, болгарською, французькою, німецькою, данською мовами, а французька редакція повісті «Маруся» стала класичним твором французької дитячої літератури, витримавши майже двадцять перевидань.

168 слів

За І. Стюдіюковим

68. Україна на межі тисячоліть

За легендою, апостол Андрій Первозваний на одному з пагорбів, де нині стоїть Андріївська церква, напрозоричив: «На горах цих возсіяє благодать Божа, буде город великий і воздвигне Бог багато церков». Передбачення збулося: на високому дніпровському березі народився золотоверхий Київ.

Минали роки — слава про Русь-Україну гриміла на весь світ, адже на межі першого тисячоліття тут бурхливо розвивалися торгівля, право, освіта, культура. Королівським дворам Європи було за честь поріднитися з володарями Києва. Промовистим є такий факт: Анна, високоосвічена дочка Ярослава Мудрого, ставши королевою Франції, підписувала державні акти своїм ім'ям, а її чоловік, король Генріх Перший, ставив усього-на-всього хрестик.

Наша історія славна ще й звитяжними боями: упродовж століть відчайдушні козаки захищали Україну й усю Європу від дикої орди. Прикро, що на межі другого тисячоліття нам, українцям, ціною життя найкращих синів доводиться боронити від східних сусідів свій європейський вибір. Сьогодні ми по-особливому розуміємо Шевченкову настанову любити Україну «во время люте» і знаємо, що вистоїмо, бо за нами правда й славна історія.

156 слів

О. Травневий

69. Наші пісні

Ми живемо у світі, де співіснує безліч ритмів: kleпання коси, тупіт копит, і дзюрчання молока у відрі, і хлюпання морських хвиль, і перестук поїзних коліс, і цокання годинника. Обдарований музикальним слухом, наш народ тонко відчуває всі ритми, тому й витворив близько трьохсот тисяч народних пісень, якими зачаровує весь світ. Їх у нас сила-силенна на будь-який смак: хлопцям подавай «Ой на горі та й женці жнуть», а дівчатам — «Цвіте терен».

Американцям важко уявити Різдво без «Колядки дзвонів» — пісні, слова якої покладено на музику українського композитора Миколи Леонтовича. Наш «Щедрик» прикрашає такі відомі фільми, як «Гаррі Поттер», «Сам удома», «Загублений у Нью-Йорку».

А чи знаєте ви, що в космосі першою прозвучала українська пісня «Дивлюсь я на небо...»? Понад півстоліття тому її виконав наш земляк — космонавт Павло Попович. Напевно, автор пісні Михайло Петренко й не сподівався, що його творіння звучатиме аж за небом, де навіть сокіл не літає.

Наші пісні з будь-якими мотивами: чи з пристрасними карпатськими ритмами у виконанні Руслани, чи з тривожними кримськотатарськими інтонаціями Джамали — долають усі кордони без віз, бо в них — жива душа народу України.

176 слів

О. Травневий

70. Крила України

Що спадає на думку, коли чуємо слово «мрія»? Щось піднесене: небо, крила, політ... Недарма саме «Мрією» назвали найбільший у світі літак, сконструйований, до речі, у Києві. Щоб злетів цей велетенський і, на перший погляд, непідйомний залізний птах у синю височінь, свій досвід і талант у нього вклали люди різних національностей. Власне, сила наша в тому, що нас багато й ми різні. А здійснених разом, здавалося б, нездійснених мрій нам не бракує.

Скажімо, Сергій Параджанов, вірменин за походженням, захопив увесь світ фільмом «Тіні забутих предків», зібравши

десятки нагород на численних міжнародних кінофестивалях. Народжена в російському Смоленську Тетяна Яблонська поклонила свої душі українськими мотивами, від споглядання яких неначебто очищаєшся й стаєш добрішим. А як не згадати нащадка давнього грузинського роду Івана Кавалерідзе, якого знають у світі як талановитого українського скульптора, що перетворював мармур на живі фігури?

Упродовж сторіч земля від Сяну й до самого Дону кожного обдаровує творчими крилами. Головне — усім нам робити свою справу з любов'ю, відчувати політ, і тоді обов'язково мрія здійсниться.

162 слова

О. Травневий

ЗМІСТ

СВІТ НАВКОЛО НАС

1. Колір слова	5
2. Борщ	5
3. Самобутній Бердичів	6
4. Село базарує	7
5. Мед	7
6. Історія пісні	8
7. Коти	9
8. Фарби колись і нині	9
9. Я серед нив	10
10. Величні гори	11
11. Національний дороговказ	11
12. Реріх та Україна	12
13. Мошні	13
14. Щирі почуття	13
15. Українська пісня в космосі	14
16. У червоній майстерні Брюллова	15
17. Наші страви	15
18. Хмара і дюна	16
19. Стежка	17
20. У кожного свій південь	17
21. Бароко	18
22. Яблука	18
23. Пасіка	19
24. Леся	20
25. Іде весна	20
26. Українська ніч	21
27. Єдина у світі вишита книжка	22
28. Ірій	22
29. Кіт на подушечці	23
30. Вождь племені	24
31. Енді Воргол	24
32. Чуже обличчя	25
33. Проповідь біля каміна	26
34. Робінзон	26

ПОДОРОЖІ УКРАЇНОЮ

35. Місце, де наука стає цікавою	27
36. Мандрівка до Буші	28
37. Українська Амазонія	29
38. Токівський каскадний водоспад	29
39. Соляні печери Соледача	30
40. Кам'яне Село	31
41. Оленяча ферма	31
42. Острів Хортиця	32
43. Галицький парк	33
44. Парк «Київська Русь»	34
45. Загадкові камені	34
46. Херсонес Таврійський	35
47. Козацька архітектура	36
48. Диво природи	36
49. Актівський каньйон	37
50. Найдавніший фунікулер України	38
51. Піраміди Полтавщини	39
52. Поліське диво	39
53. Скіфські кургани	40
54. Джуринський водоспад	41
55. Історія палацу	42
56. Рожеве озеро	42
57. Меджибіж	43
58. Буцький каньйон	44
59. Міжрічинський ландшафтний парк	45
60. Хотинська фортеця	45

ВСЕУКРАЇНСЬКІ РАДІОДИКТАНТИ

61. Молодий Франко	46
62. Радіодиктанту національної єдності — п'ятнадцять років	47
63. Історія пісні «Червона рута»	48
64. Юрій Кульчицький	48
65. Піонер на ниві електроніки	49
66. Українському радіо — дев'яносто років	50
67. Марко Вовчок	50
68. Україна на межі тисячоліть	51
69. Наші пісні	52
70. Крила України	52

Навчальне видання

Авраменко Олександр Миколайович

УКРАЇНСЬКА МОВА

Збірник диктантів

9 клас

Схвалено для використання в загальноосвітніх навчальних закладах

Редактор *Н. Забаишанська*
Художній редактор *Н. Антоненко*
Технічний редактор *Л. Ткаченко*
Комп'ютерна верстка *С. Груніної*
Коректори *С. Бабич, І. Барвінок*

Підписано до друку 08. 10. 2019 р. Формат 60×84/16.

Ум. друк. арк. 3,255. Обл.-вид. арк. 2,94.

Тираж 50 000 екз.

Зам. №0058.

Видавництво «Грамота»
вул. Паньківська, 25, оф. 13, м. Київ, 01133
тел./факс: (044) 287-11-44, 287-11-66, 287-11-88.
E-mail: info@gramota.kiev.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи серія ДК № 341 від 21.02.2001 р.

Віддруковано з готових діапозитивів видавництва «Грамота»
у ФОП «Власюк Сергій Анатолійович»
08500, Київська обл., м. Фастів, вул. Соборна, 18

Олександр АВРАМЕНКО

Готуймося
до
ДПА
2020

Дорогі друзі! Готуючись до ДПА з української мови, ви можете писати диктанти не тільки на уроках у школі, а й у будь-якому іншому місці. Зісканувавши цей QR-код, ви перейдете до аудіодиктантів, що вміщено в цьому посібнику (мобільний додаток АБУК). Темп диктування середній (за крайньої потреби можете звукозапис ставити на паузу). Успіхів!

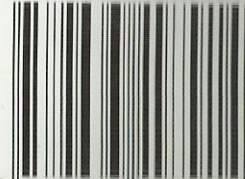

УКРАЇНСЬКА МОВА

збірник диктантів

9
КЛАС

ISBN 978-966-349-791-4

9 789663 497914 >

ГРАФІОТА

70
ДИКТАНТІВ